

πομένους ὁ βασιλικὸς τῆς Βαυαρίας ἀρχιτέκτων Κλαίνας μετερρῦθμισε παραλλάξας τὸ σχέδιον· καὶ τέλος ἡ πόλις ἀνωκοδομήθη μὲ κακόμορφον καὶ ἄχαριν σχηματισμὸν.»

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΚΤΥΛΟΣ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣ

Παντὸς τόπου αἱ γυναῖκες ἔχουσι παροιμίαν τινὰ τοιαύτης περιόπου ἐννοίας, ὅτι δῆλα δὴ ἂν δὲν ὑποφέρῃς δὲν γίνεσαι εὐμορφος. Ἡ φιλαρέσκεια ὑποβάλλει ἀληθῶς τὰς γυναῖκας εἰς βρασάνους ποικιλωτάτας κατὰ τὸν συρμὸν τῆς ἡμέρας ἢ τοῦ τόπου ἐν ᾧ διατρίβουσι καὶ οὐχ ἦπτον φρικώδεις ἐν τῇ πεπολιτισμένη Εὐρώπῃ ἢ ἐν τῇ Νέᾳ Καληδονίᾳ.

Καὶ ναὶ μὲν οἱ Μαῦροι συμπιέζουσι μεταξὺ δύο σανίδων τὰς ῥίνας καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων των, ἀλλ' ἀγνοοῦσιν ὅμως τὴν χρῆσιν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν κατάχρησιν τοῦ στηθοδέσμου ἢ τοῦ ξενοφώνου κορσέ, τοῦ βρασανιστηρίου τούτου ὄργανου, ὅπερ μόνος ὁ ἄβρὸς καὶ καλωπιστὴς πολιτισμὸς κατέρωθως νὰ ἐπινοήσῃ.

Πανταχοῦ εἶνε ἐν χρῆσει τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ διατρυπῶνται τὰ ἴδια. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν αἱ γυναῖκες κατακαίουσι τὴν κόμην αὐτῶν θέλουσαι νὰ τὴν βοστρυχίσωσιν, αἱ δὲ κινεῖζαι ἀποσπῶσιν ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς τρίχας οὕτως ὥστε θακρούουσι ὑπὸ τῶν πόνων.

Οἱ δὲ Ὄθωμανοὶ παχύνουσι τὰς γυναϊκάς των ὡς τὰς νύσσας, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι ἡ μὲν νήσσα ἀκουσίως παχύνεται, αἱ δὲ γυναῖκες βλέπουσι τὸ σῶμά των παχυνόμενον ἐκουσίως καὶ μετὰ χαρᾶς.

Ἐὰν δὲ ποτε γείνη τοῦ συρμοῦ καὶ ἡ ἰσχύτης, θὰ ἴδωμεν πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς γυναϊκάς ὀξοποτούσας, τουτέστι πινούσας ὄξος κτλ.

Μέχρι τοῦδε αἱ κινεῖζαι ἐξείχον ἀναντιρῆτως κατὰ τὴν τέχνην τοῦ στρεβλόνειν τοὺς πόδας. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι σήμερον ἡ ὑπεροχὴ αὐτῶν ἐξαφανίζεται ἐὰν πιστεῦσωμεν τὴν ἐπομένην εἰδησιν, ἣν ἀνέγνωμεν ἐν τινὶ ἀμερικανικῇ ἐφημερίδι (Philadelphia Times):

«Χειρουργὸς τις τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰσήγαγε νεωτερισμὸν τινὰ ὃν μανιωδῶς ἐνεκοιλώθησαν πᾶσαι αἱ κυραὶ καὶ δι' οὗ θὰ εὕρῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς του. Πρόκειται δὲ περὶ χειρουργικῆς τινος ἐγχειρίσεως. Αἱ πενσυλβαναὶ φιλάρεσκοι ἐπιθυμοῦσαι διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἔχωσι τοὺς μικροτάτους πόδας μεταξὺ τῶν Ἀμερικανίδων, ἀποκόπτουσι τὸν μικρὸν δάκτυλον τῶν ποδῶν του· διὰ τῆς ἐγχειρίσεως δὲ ταύτης, ἐκτελουμένης ἀνωδύνως τῇ βοήθειᾳ τοῦ χλωροφορμίου, οἱ πόδες γίνονται λεπτότατοι. Οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τοῦ καλοῦ σχήματος ἐρασταὶ οὐδὲ ὅλως ἤθελον φαντασθῆ τὸν ἄχαριν τοῦτον ἀκρωτηριασμὸν.»

Δὲν εἶνε φρικώδης ἡ ἐπίνοια τοῦ χειρουργοῦ τούτου; Πόσον δὲ εἶνε δικαία ἡ τελευταία σκέ-

ψις τοῦ συντάκτου τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος λέγοντος:

«Οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τοῦ καλοῦ σχήματος ἐρασταὶ οὐδέποτε ἤθελον φαντασθῆ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦτον!»

Καὶ ὄντως οὐδέποτε ὁ Ἡρόστρατος πυρπολῶν τὸν ἐν Ἐρέσῳ ναόν, οὐδέποτε οἱ Βανδῆλοι διαρπάζοντες καὶ συλοῦντες τὰ ἄριστα τῆς τέχνης προϊόντα, οὐδέποτε ὁ Τοῦρκος πυρπολῶν τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν βιβλιοθήκην, οὐδέποτε, λέγομεν, διέπραξαν τοιαύτην ἱεροσυλίαν παραβαλλομένην πρὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος, ἥτις ἀπαθῶς καὶ μετ' ἀδιαφορίας παραμορφώνει τὸ ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ θέλουσα δῆθεν νὰ το διορθώσῃ.

Καὶ ὁ χειρουργὸς οὗτος εὕρισκει πελάτιδας! Καὶ λογικὰ πλάσματα παραδίδουσι τοὺς πόδας των εἰς ἄνθρωπον ὅστις καὶ ἀλλαντοπώλης ἐὰν ὀνομασθῆ εἶνε πολὺ δι' αὐτόν.

Ἄ! ἤθελομεν ἀηδιάσει καὶ βδελυγθῆ διὰ παντὸς καὶ τὴν φιλαρέσκειαν καὶ τὰς ἐγχειρίσεις ἃς ἐνεκεν αὐτῆς μετὰ χαρᾶς ὑφίστανται αἱ γυναῖκες, ἐὰν μὴ ἡ γενναιοῦτης μεθ' ἧς ὑπομένουσι τὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦ ποδός των ἐνέβαλλεν εἰς ἡμᾶς ἐλπίδα τινὰ, τὴν ἐξῆς: Μήπως δῆλα δὴ ἡ εἰδησις τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος εἶνε ἐκ τῶν ψευδῶν ἐκείνων τῶν γονδρουσιδεστάτων, ἅτινα συχνάκις ἐρχονται ἐξ Ἀμερικῆς; * *

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάρρασις Γ. Ζωχοῦ.]

69.

Ἐὰν ὑπάρχῃ καθαρὸς τις καὶ ἀπὸ παντὸς ἄλλου ἡμῶν πάθους ἀμικτος ἔρωσ, εἶναι ὁ ἔρωσ, ὁ ἐν τῷ βᾶθει τῆς καρδίας ἡμῶν κεκρυμμένος καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἄγνωστος.

70.

Δὲν ὑπάρχει μορφῆς σχῆμα δυνάμενον ν' ἀποκρύψῃ ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἔρωτα ὑπάρχοντα, ἢ νὰ ὑποκριθῆ ἔρωτα μὴ ὑπάρχοντα.

71.

Νεκρωθέντος τοῦ ἔρωτος, οἱ ἐρασταὶ αἰσχύνονται, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡγάπησαν ποτε ἀλλήλους.

72.

Ἐὰν κατὰ τὰ πλεῖστα αὐτοῦ ἀποτελέσματα ὁ ἔρωσ κριθῆ, τοῦ μίσους μᾶλλον ἢ τῆς φιλίας συγγενῆς καταφαίνεται.

73.

Ἐπάρχουσι γυναῖκες ὅλως ἀγναί, ἀλλὰ σπανίως εὕρισκεται γυνὴ τῶν ἐρωτικῶν πρωτόπειρος.

Ἐν Πορτογαλίᾳ οἱ γονεῖς τῶν παιδίων, ἅτινα δὲν γνωρίζουσι ν' ἀναγινώσκωσι κατὰ τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀπόλλυσι τὰ πολιτικὰ των δικαίωματα.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κύριός τις, φαλακρός ὡς παλάμη καὶ νωδὸς ὡς νεογέννητον, ἀπέκτησεν υἱόν.

— Πῶς τοῦ μοιάζει τ' ἀφέντη, κυρά, ἀνέκραξεν ἔνθους ἢ τροφός.

— *Α! καυμένη! ποῦ φαίνεται ἀκόμη!

— Πῶς δὲ φαίνεται, κυρά! Δὲν κυττάζετε ποῦ δὲν ἔχει οὔτε δόντι, οὔτε τρίχα, ἀπαράλλαχτα ἄν τὸν ἀφέντη!

— Σὺ, ὅστις γνωρίζεις τόσον καλὰ τὸν πλούσιον τραπεζίτην Β. . ., γνωρίζεις διατὶ πηγαίνει πάντοτε εἰς τὴν τρίτην θέσιν ὅταν κατέρχεται εἰς Πειραιᾶ;

— Διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ τετάρτη θέσις.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ ἰσότης δὲν ἐγκτεται εἰς τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀλλ' εἰς τὸν βαθμὸν τῆς τελειότητος καὶ ἀπόλαυσιν ὑπολήψεως καὶ δικαιωμάτων ἀναλόγως τῆς τελειότητος ταύτης ἐν ἐκάστῳ ἐπαγγέλματι. Οὕτω καλὸς γεωργὸς εἶνε ἴσος καλῷ ποιητῇ ἢ ἐξόχῳ πολιτικῷ· ἀλλὰ μέτριος ποιητῆς, ραδιοῦργος πολιτευόμενος ἢ ἀπειρόκαλος ὀψίπλοτος κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐξισούμεοι καλῷ γεωργῷ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ ὄψεως.

Οἱ ὄροι τοῦ φωτισμοῦ εἶνε ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων ἐν τῷ ζητήματι τῆς τῶν ὀφθαλμῶν υγιεινῆς, διὸ ὀφείλομεν χάριν ἰδίως τῶν παιδίων εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννησεως τῶν νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ βεβαίως ὅτι τὰ νήπια προσβάλλονται ὑπὸ ὀφθαλμίας ἐνεκα τῆς ἀμελείας ἐκείνων, οἵτινες ὀφείλον νὰ τα προφυλάξωσιν ἀπὸ τοῦ ζωηροῦ φωτός τῆς ἡμέρας ἢ τοῦ δυνατοῦ φωτός τῆς λυχνίας. Συχνότατα δὲ καὶ ὁ ἐγκέφαλος τῶν νηπίων βλάπτεται καὶ οὐχὶ σπανίως βλέπομεν αὐτὰ καταλαμβανόμενα ὑπὸ πυρετοῦ καὶ ἀνησυχίας, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ σφοδρῶν σπασμῶν.

Ἡ παρατεταμένη ἐπενέργεια τοῦ δυνατοῦ φωτός βλάπτει οὐ μόνον τὴν ὄψιν, ἀλλὰ καὶ τὰ νευρικά κέντρα· ἄνθρωποι δ' αἴφνης ἐτυφλώθησαν, διότι ἠθέλησαν νὰ ἀτενίσωσιν εἰς τὸν ἥλιον πολλὴν ὥραν ἢ διότι ἐθαμβώθησαν ὑπὸ ἀσραπῆς.

Ἐν τῷ σκότει ἢ αἰσθητικῇ δύνამις τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιτείνεται καὶ ἐξαφανίζεται. Πάντες γινώσκομεν ὅτι ὁ ἀπὸ φωτεινοῦ εἰς σκοτεινὸν τόπον εἰσερχόμενος πρόωτον μὲν οὐδὲν βλέπει· ἐὰν δὲ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πάλιν εὐθὺς τοὺς ἀνοίξῃ διακρίνει ὀλίγον τι, καὶ οὕτω βαθμηδὸν ἕως οὗ τέλος εὐκόλως διακρίνει πάντα τὰ μέχρι τῆς ὥρας ἐκεῖνης ἀόρατα.

Ἐπάρχει ἀσθενεῖά τις ὀνομαζομένη νυκταλωπία, οἱ προσβαλλόμενοι δὴλον ὅτι ὑπ' αὐτῆς δύνανται νὰ διακρίνωσιν καὶ βλέπωσιν οὐ μόνον ὑπὸ ἀμυδρὸν φῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν σκότει βαθυτάτῳ. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ὑποφέρωσιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἐπὶ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐπάσχειν ὁ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ Τιβέριος, ἥτις ὡς γνωστὸν εἶνε ὁ κληρὸς τῶν πλείστων αἰλουροειδῶν.

Καὶ οἱ καθειργμένοι δύνανται νὰ διακρίνωσιν τὰ περὶ αὐτοῦς, ἐν ᾧ μόλις καὶ μετὰ δυσκολίας δύνανται νὰ ἀνοίξωσιν τὰ ὄμματα ἅμα ἐξαχθέντες τῆς σκοτεινῆς εἰρκτηῆς των. Διονύσιος ὁ τύραννος, ὅστις, ὡς φαίνεται, ἦτο ἐμπειρότατος περὶ τὸ βρασανίζειν, διεσκέδαζεν εἰσάγων αἴφνης εἰς δωμάτιον νεωστὶ ἡσβεστωμένον τοὺς πολὺν χρόνον καθειργμένους ἐν σκοτεινοῖς δωματίοις ἢ ἀπότομος δ' αὕτη μετὰβασίς ἀπὸ τοῦ ψηλαφητοῦ σκότους εἰς τὸ κατάλευκον δωμάτιον ἐγένετο εἰς τοὺς δυστυχεῖς αἰτία σφοδρῶν ἀλγηδόνων καὶ οὐχὶ σπανίως καὶ τελείως ἀπετύφλου αὐτοῦς.

Ἐπιθυμεῖς νὰ διατηρήσῃς ὑγιεῖς τοὺς ὀφθαλμούς σου; Μὴ ποτέ σου ἀτενίσῃς τὴν ἡμέραν εἰς χρώματα ζωηρὰ καὶ εἰς φῶτα δυνατὰ καὶ ἀκτινοβολούντα. Ἀπόφευγε ἰδίως τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, καὶ πρὸ πάντων τὸ λευκόν. Ἐὰν σε τρώγωσιν οἱ ὀφθαλμοί σου, μὴ τρίβε τοὺς διὰ τῶν δακτύλων, ὡσαύτως καὶ ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν σου κόνις ἢ ἄλλο τίποτε μὴ τον τρίψῃς, ἀλλὰ βρέξε τον διὰ δροσεροῦ ὕδατος. Οὕτω δὲ πρέπει νὰ κανόνισῃς τὴν ἐνασχόλησιν τῆς ὀράσεως, ὥστε ἐκ διαλειμμάτων νὰ ἀναπαύεται ὤραν τινα.

Τὴν νύκτα ἐργάζου ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Ἐὰν δ' εἶσαι ἠναγκασμένος νὰ νυκτερεύῃς ἐν μέσῳ φώτων, φόρει δίοπτρα χρωματιστά.

Τέλος οἱ λυμφατικοὶ ὄν ἢ ὄψις εἶνε ἀδύνατος καὶ ὑπόκεινται εἰς ἐρεθισμούς, ὀφείλουσι νὰ υποβληθῶσιν εἰς θεραπείαν τακτικὴν· τούναντι δὲ οἱ αἱματώδεις, ὄν οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε πάντοτε οὕτως εἰπεῖν καθημαγμένοι, ὀφείλουσι νὰ συγχιρῶσι μεθ' ὕδατος τὸν οἶνόν των καὶ νὰ τρώγωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον κρέας, διότι κατὰ τὸν Μαστρογιάννη καὶ τὰ κοπέλλια του, καὶ τὸ ὄμμα κατὰ τὸ σῶμα.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους γεννᾶται εὐρῶς (μούχλα) ἐν ταῖς κεκλεισμέναις σκευοθήκαις, τοῖς ἀκατοικητοῖς δωματίοις κλπ. Πρὸς ἀποτροπὴν λοιπὸν τῆς εὐρωτιάσεως ὀφείλομεν νὰ θέτωμεν ἐν αὐτοῖς πινάκιον πλῆρες ἀσβέστου, ἥτις κατὰ μικρὸν θάπορροφήσῃ τὴν ὑγρασίαν, μεθ' ὃ ἀνανεοῦμεν τὴν ἀσβεστον διὰ νέας, ἀφ' οὗ ἢ πρώτη σβεσθῇ.